

Досить актуальною проблемою є застосування саме якісного дистанційного навчання, яке можливо забезпечити за наявності існуючих сучасних інформаційних засобів, його інтегрування в систему освітнього простору.

Отже, варто зазначити, що, незважаючи на введення в країні воєнного стану, ракетні обстріли території та ведення активних бойових дій в окремих її областях, провадження освітньої діяльності ЗВО не припиняється. Проте організація освітнього процесу в ЗВО України зазнала суттєвих змін, які не мають вплинути на якість підготовки фахівців. Адже зазначені заклади здійснюють підготовку фахівців усіх рівнів для всіх галузей національної економіки та суспільства, які потрібні країні в умовах воєнного стану та будуть затребувані під час повоєнної відбудови України

Література

1. Про деякі питання організації роботи закладів фахової передвищої, вищої освіти на час воєнного стану: Наказ МОН України від 07.03.2022 року № 235. URL: https://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/85884/
2. Про освіту: Закон України № 2145-VIII від 05.09.2017 зі змінами з 15.03.2022, стаття 57-1.
3. Положення про дистанційне навчання, затверджене наказом МОН № 466 від 25.04.2013 р. із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства освіти і науки № 660 від 01.06.2013, № 761 від 14.07.2015 р.
4. Освіта в умовах воєнного стану. Освітній омбудсмен України. URL: <https://eo.gov.ua/osvita-v-umovakh-voiennoho-stanu/2022/04/11/>.

УДК 336:94(477)

*Крахмальова Н. А., к.е.н., доцент
Гаврилів М. В., студ. гр. БПКД-21
Київський національний університет технологій та дизайну*

РОЗВИТОК ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Фінансово-кредитна система є важливою складовою економіки будь-якої країни і відіграє важливу роль у забезпеченні економічного розвитку. Фінансова система за своєю суттю є сукупністю фінансових ресурсів, які в процесі розподілу та перерозподілу ВВП концентруються для задоволення потреб держави, суб'єктів господарювання, фінансових інститутів, кредитних організацій, домашніх господарств. Проте українська фінансово-кредитна система стикається з багатьма проблемами та викликами в контексті зростання вимог до фінансової безпеки.

Однією з головних проблем є неналежна нормативна база та неналежний рівень фінансової грамотності населення. Відсутність в Україні чітких законів, що регулюють фінансові відносини між учасниками ринку, призводить до нестабільності та нерозвиненості ринку. Також низька фінансова грамотність населення створює ризик прийняття несвідомих фінансових рішень, що може призвести до банкрутства та фінансових проблем.

Інша ключова проблема – корупція та відсутність прозорості банківської діяльності. Українські банки часто стикаються з корупцією та фінансовими махінаціями, що призводить до національних збитків. Недостатня прозорість банківської діяльності та неналежний рівень нагляду з боку державних органів також призводять до нерозвиненості ринків та зниження довіри до банківської системи.

Важливим аспектом економічного розвитку країн світу є перспектива формування фінансово-кредитних функцій. Одна з найважливіших цілей на сучасному етапі економічного розвитку України є втілення обґрунтованих і системних реформ у фінансово-кредитній сфері. Українська фінансово-кредитна система має зосередити свої зусилля на таких напрямках:

1. Створення узгодженої нормативно-правової бази та економічного середовища для відновлення макроекономічної стабільності;
2. Розробка та прийняття Єдиної стратегії розвитку фінансового сектору. Визначення Україною довгострокових програм створення сприятливих умов для розвитку фінансово-кредитної системи;
3. Розробка та підтримка системи регулювання та нагляду за діяльністю небанківських фінансових установ.
4. Розробка та узгодження концепцій розвитку в законодавчому полі.
5. Сприяння підвищенню фінансової грамотності населення. Підвищення довіри до фінансової системи в цілому та фінансових посередників.
6. Розвиток систем пенсійного та медичного страхування.
8. Удосконалення банківської системи шляхом зміцнення фінансів. Можливість і регулювання фінансових потоків.
9. Цілеспрямований розвиток інститутів та інструментів фондового ринку. У тому числі підтримка випуску цільових інвестиційних цінних паперів

На сьогоднішній день проблеми фінансової системи є актуальними, відсутність системного підходу до реструктуризації та ефективності функціонування фінансової системи, надто повільні темпи реформування, недостатній рівень капіталу у зв'язку з повномасштабною війною в Україні.

Фінансова система має сприяти встановленню ефективної монетарної політики, спрямованої на підвищення економічного зростання та національного добробуту в післявоєнний період. Побудова досконалої фінансової системи країни є однією з головних умов ефективного функціонування економіки в післявоєнний період. Фінансова система має бути гнучкою, динамічною та саморегульованою. Втім, це є досить складним завданням, для досягнення якого необхідні ресурси та закінчення війни в Україні. На вирішення цих завдань повинні бути спрямовані всі зусилля законодавчої та адміністративної влади. Наявність на ринку фінансових установ з незначним рівнем капіталу не є достатньою гарантією фінансової стабільності. Відсутність ефективних механізмів та інструментів управління активами та пасивами у фінансово-кредитних установах. Низька прибутковість фінансово-кредитних установ через загальну низьку якість активів, високу частку неприбуткових активів у загальних активах банку та необґрунтовано високі операційні витрати. Менеджмент низького рівня та корпоративне управління. Ці питання потребують суттєвих змін у державній фіскальній політиці. Але якщо до повномасштабного вторгнення ворога на територію України, основним завданням було пом'якшення наслідків світової економічної кризи та вихід із неї, то сучасною доктриною монетарної стратегії має бути створення групи потужних банків, зменшення податкового тиску, регулювання руху коштів, структурна та інституційна трансформація банківської системи, ефективна реструктуризація підприємств. Успішна реалізація заходів сприятиме зміцненню банківської системи та створенню сприятливих умов для подальшого розвитку економіки, підвищення ефективності її функціонування. Вирішення поставлених завдань і поступове відновлення економіки обіцяє подальше вдосконалення загальної кредитної системи, подолання існуючих перешкод і післявоєнну відбудову суспільства, в якому кожен матиме гідні умови життя.

Література

1. Бурдейна В. Понад пів року війни: стан та перспективи банківського сектору. *Юридична газета*. 2022. URL: <https://jur-gazeta.com/dumka-eksperta/ponad-piv-roku-viyni-stan-taperspektivi-bankivskogo-sektoru.html>.
2. Політика Національного банку України щодо розвитку сталого фінансування на період до 2025 року. *Офіційний сайт Національного банку України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/politika-natsionalnogo-banku-ukrayini-schodo-rozvitku-stalogo-finansuvannya-na-period-do-2025-roku>.

3. Проблеми та перспективи розвитку фінансово-кредитної системи: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 22–24 листопада 2021 року). Навчально-науковий інститут бізнесу, економіки та менеджменту Сумського державного університету. Суми: Сумський державний університет, 2021. 182 с.

УДК 338.2

*Гнатенко І. А., д.е.н., професор
Платонов С. М., аспірант*

Київський національний університет технологій та дизайну

INNOVATIVE DIRECTIONS FOR INCREASING ENTREPRENEURSHIP IN WARTIME CONDITIONS

In today's conditions, it is possible to state the increased activity of the state as a whole and individual regional institutions in the field of entrepreneurship support, which is manifested in a large number of developed and implemented legislative initiatives and local measures during military operations. If we turn to global trends in the development of entrepreneurship, we will see that one of the distinctive features of the modern approach to state management of national innovation systems is that innovation policy in the context of an innovative type of economy loses its sectoral character and turns into a regional integration policy. As a result of the mentioned measures of state support for innovative activities, they are mainly regionally selective in nature, which leads to their disunity, duplication on the same issues. All this emphasizes the acuteness of the problem of coordination of actions that need to be taken by various state administration bodies in order to increase the efficiency of the innovative economy [1; 6].

The complexity of this problem increases many times due to the increase in the number of entrepreneurship participants in the innovative economy (intersubjectivity of the innovative economy) and the complication of the institutional environment, which is a characteristic phenomenon for the process of updating the socio-economic system in crisis conditions. Weak synergy, imperfect vertical and horizontal coordination, and insufficient systematicity of measures regarding state support for innovative activities have a particularly negative impact on measures aimed at enterprises in the scientific and technical sphere [2–4; 6].

For the state authorities of Ukraine, the greatest burden is the perceptible burden associated with the efforts to determine the most relevant and effective ways of supporting entrepreneurship, orienting to their systematic implementation under adverse external factors. This means that under modern conditions of state administration, not only the development of the most effective measures for state support of entrepreneurship, but also the organization of the process of their implementation, implementation and coordination at all levels becomes an urgent task [5–8].

An important task of the national economy is the development of a strategy to transform the country from an exporter of raw materials to a world producer of knowledge-intensive products, which implies the transition of the economy to an innovative path of development as the only possible one in modern conditions. That is why the transformation of the national economy showed the importance of state regulation of selective processes in the entrepreneurship sector, which involves competent support primarily of innovative activity and initiative of entrepreneurial structures (concentration of the state's attention primarily on innovative entrepreneurship, not traditional) [6; 8–10].

The imperative for the transition of the national economy to an innovative path of development is a fundamental increase in the innovative sustainability of business. In order for the state policy of the creation of a high-tech economy to have a positive effect, the system of